

Albatrossin tenhoa

Parisen vuotta sitten sitten huomasi lehdestä kuvan, jossa teatterimies Juha Hurme istuu maiharissaan pakettiauton tavaratilan reunalla ja signeeraa kirjoja. Mitä ihmettä? Tekstissä kerrottiin, että hän jakaa ilmaiseksi teostaan Niemi.

Juha Hurme voitti vuonna 2017 Finlandia-palkinnon kirjallaan Niemi. Se on metka kertomus Suomenniemestä, niemelle asettuneista asujista ja sysisuomalaisuudesta.

Kirjasta otettiin runsaat painokset, ja sitä myytiin hyvin. Kustantajalle jäi kuitenkin varastoon melkoinen kirjaröykkiö. Nykymenon aikaan myymättömiä kirjoja ei säilytetä. Niillä tuotetaan energiaa.

Kirjailija pyysi ja sai kustantajalta kirjoja pari pakettiautollista. Hurme kierteli niemeä ja jakoi Niemeä. Jos olisi sattunut sopivasti paikalle, olisi saanut kunnan teoksen ilmaiseksi. No – se tuli hankittua jo tuoreena – kunnan hintaan.

Kirakan kesäteatterissa esitettiin vuonna 2001 Jukka Päivärinnan ohjaamana Dario Fon Perhoshiiruli ja Volter Kilven Albatrossin tarina. Albatrossin tarina edusti puhdasta sysisuomalaisuutta.

Siis mitä yhteyttä on Hurmeella, Kilvellä ja Kirakalla? Juha Hurme on kansanomaistanut Kalevalaa, Kiveä ja myös Kilpeä. Hurmeen radiokuunnelmat ja vaikkapa yhdessä Tuomari Nurmion kanssa esitetyt kalevalaiset runot auttavat meitä ymmärtämään juuriamme.

Harva on jaksanut lukea Volter Kilven järkäleen Alastalon salissa loppuun. Jos on, se kyllä palkitsee. Kirjan voisi aloittaa lukemalla ensin 13. luvun, jossa kapteeni Härkäniemi kertoo Albatrossin tarinan. Se on julkaistu myös omana kirjasena ja siitä on tehty monia esityksiä kuten Kirakan vuoden 2001 piisi.

Nyt Kirakkaan saapui teatterimies ja Kilpi-tuntija Juha Hurmeen dramatisoima Albatross. Kappaletta ei siis esitetty Kirakan ison katsomon edessä vaan Harmaan kylän rakennusten välisessä tiiviissä tilassa.

Hurme ei itse päässyt paikalle, mutta yksi muusikko ja kolme näyttelijää loihti eteemme uskomattoman tarinan. Vaasan Ville panee kaikki rahansa likoon ja rakennuttaa upean fregatin. Hän palkkaa närpiöläisen kaverinsa Kallen sen kippariksi. Tarkoitus on hakea kahvilasti Brasiliasta.

Vuodet vierivät, eikä Albatrossia näy. Ville vaipuu epätoivoon. Menivätkö rahat ja fregatti? Seitsemän vuoden kuluttua raihnainen Albatrossin näköinen laiva lipuu kotisatamaan. Ville raivostuu laivansa huonosta kunnosta ja meinaa listiä kapteeni Kallen. Kuvainnollinen tappelukohtaus nurmella aivan katsojien edessä tuntuu pelottavan todelta.

Vähitellen selviää, että Albatross-fregatti on seilannut maailman meriä ristiin rastiin. Nyt se on viimein palaamassa Brasiliasta ruuma täynnä kahvia. Lisäksi messistä löytyy pari isoa arkkua, jotka ovat pullollaan kovaa valuutaa ja arvoesineitä. Laivan kunnossapitoon varatut vernissatkin olivat säästyneet.

Villestä tulee rikas retari, jolla on ”nyt fregatteja kymmenessä eri haminassa ja tasa tusina omia lippuja omien parkkien kahveleissa läiskämässä”.

Kesäteatterien tarinat ovat useimmiten hulvatonta pikkutuhmaa hömppää. Kilven ja Hurmeen Albatrossin tarina osoittaa ylivertaisen tarinan voiman. Taitavasti esitetystä vakavastakin tarusta saa hauskaa, hersyvää, nautittavaa. Lisää tällaista!

pajen.fi